Jõtame nüüd wanamehed Lehmalõõgaselt kaua
delt ja müüt müüja ja Kiriku maksudelt juttu
ajaltma ning waatame pulmamaadr ümber
mis wanemad mehed teewad.
Peiupoiss Junti Siim on üks pruuttüdrukuga
seda ta ja nimiku poole lõõdatamas käis wõga
sõbrakt saanud. Ta küseleb nüüd pruuttüdru-
kuga Tiiõga Punga talust kõrkjaguld armastuse
juttesid ja annab kõa wiimaks mõista, et ta
saada tõda ükskord omale kosima; seni aga sui
tema wana isa elada, ei olewad see tal mitte
wõimalik. „Aga" ütleb Junti Siim tagakerte edasi
„ma tahan elate — nagu Mätta Madis omal nõrre
põlwel olewad teinud — mõne hiisetga leewatüki
sõge panna ja seda sulle Siiu anda, et sa mind
siis kõa armastama hakkaksid." Tiiu palub aga
weerta seda mitte teha: „ja jäh, kanakene!" ütleb
Siim edasi, „ma saan juhtliga nõrtirte ükskord
teile tulema oma isa nadunud mullikad otsima."
Tiiu wastab aga see peale, et kõik tema isa õue
ehitised mullikad olewad kõne tagasi saadetud
ja üht lehma sealt aita ei küitwad ta mitte, sest
et need ei taktwad mitte wearte Junti Karjamaa
peal siia. Junti Siim wastab seepeale: „Kar ehk
waheti Punga wõer lehm mitte ülleminu", nii ütles
ja muinawoega ei läö, sest seda ollas Junti
on Junti-il küllalt saada.

Jõtame Junti Siimu oma armukesega juttu aeam
ja kuulame weel mõnda muud juttu. Tõisipääw
lõunaajaal on peiupoolt sandik Kerna
talu õiete naljakas meeles. — Saadik oli Kerna
isa alailine, ker ~~pulmaleigi jõuma kutsuda~~, olut
ja wiina laudale saanud, ning lauataga
ümber käies pulmaleigi jõuma ja joema

kutsub. Saadik peab ikka üks naljategija wahamees
olema. — Peiu saadik Kerna talu tõstab mõne kannu
joemudi otse teda seal seest jõuma kutsides, tõstab ta
üht ollekannu kõrgele ning üsleb koõa häälega:
„Armsad sõbrad, langud ja kaimud, naabrid
„ja lugulased, maarahwas ja tutwad — hõisa
„pulmad, hõisa!"
Kõik hõisa kawad Kerna talu õues: „Hõisa!"
Nõud asemele laseb Kerna talu peigmees alati. Peale
seda üsleb Kerna talu naljategija edasi:
„Kas siia lauda ei ole mõni ilma pasleta
„siia meie peigmees? Igaüks näidaku oma
„pass wälja. Pohla passide ei maksa siin
„mitte midagi waid üksnda Roosi passide.
„Pulmaisa pasi olen ma siia ise õues toonud."
Seda üteldes tõstab naljakas talu suure ollekannu
kõrgelle. Kellel sel sõlmapilgul ollekannu ehk ka
wiinapudelid käes ei ole seda nimetab talu ilma-
pasleta siinmeheks. Nõud naljatab talu edasi. Här-
rikesest hakkab Kerna talu suure wiinapudelid
käes hõides sõõgitegija naesterahwaga naljatama;
ta peab jälle luhikese kõne nende sõnadega:
„Armsad kaimud, liiguld languksesed ja kõik
„sõbrad, kes teie pulma olete tulnud; teie
„olete nüüd kõik seda head leent, raswast
„liha, kokerjid, näid tangurooste, walikа
„sülti ja mõnda muud sõoki sõõnud, aga kaege
„ei ole meite tublid ja armast hoolikad
„leemeema tänanud ega tema kärmust ja